

תת"ע 5221/06/19 - עבדאללה מקלד נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 5221-06-19 מדינת ישראל נ' עבדאללה מקלד
תיק חיצוני: 14211510194

מספר בקשה: 4

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	עבדאללה מקלד
נגד	
משיבה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 26.4.21, ונדון לפסילת המינימום הקבועה בצדה של העבירה בגינה נשפט וענישה נלווית.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שעל פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט, הזמנה לדיון, הכוללת את תאריך הדיון בו נשפט המבקש בהיעדרו, נמסרה למבקש ביום 16.11.20 והוא סירב לקבלה; ועל פי סעיף 237(ג) לחוק סדר הדין הפלילי, ותקנה 54 לתקנות סדר הדין הפלילי, הרי שבוצעה המצאה כדין למבקש; והמבקש כלל אינו טוען כי לא קיבל את ההזמנה לדיון. אלא שלטענת המבקש, הוא לא יכל להתייצב עקב מחלה, ובגלל הצום, ושכח שיש לו דיון, ולמחרת אמו הלכה לרופא והוא קיבל אישור מחלה.

"הפסיקה הנוהגת מלמדת כי על מנת לקבל בקשה לביטול פסק דין משום "סיבה מוצדקת" על המבקש לעבור משוכה גבוהה מאוד. כך, למשל, טענות כגון: אי התייצבות לדיון משום שכחה של מועד הדיון; אי קבלת הזימון לדיון עקב שיבושים בחלוקת הדואר או קיומן של תיבות דואר פרוצות; ונוכח מצבו הרפואי של ב"כ המבקש, מבלי שהתבקשה דחייה של הדיון מראש - לא נמצאו כסיבות מוצדקות לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו של הנאשם." רע"פ 1911/18 עמיד גיש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 27.05.2018). וכך גם בענייננו, מה גם שאישור המחלה שהוגש אינו רלבנטי למועד הדיון, וטענות המבקש נטענו בעלמא.

למען שלמות התמונה יצוין, כי מועד הדיון נדחה פעמיים לבקשת הנאשם, והוא גם לא התייצב לדיון קודם בעניינו.

משאלו פני הדברים, אין בטענות המבקש כדי להוות הצדקה לאי התייצבותו לדיון.

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בעניינו, שעה שהמבקש לא הציג טעמים כלשהם, ולא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

גם העונש שהושת על המבקש (3 חודשי פסילה בפועל וענישה נלווית) הוא עונש המינימום הסטטוטורי שנקבע לעבירה שבה הורשע המבקש, ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

המבקש קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"ג סיוון תשפ"א, 24 מאי 2021, בהעדר הצדדים.